

РЕШЕНИЕ

№ 2990

гр. София, 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 12.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10105** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.213 и сл. от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, вр. чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на А. Б. Ш., Г. Б. Ш. и З. Г. К.-Д. срещу отказ на главния архитект на Район „П.“-Столична община, обективиран Писмо изх.№РПН19-ГР94-4190/5/ от 15.09.2020 г., с искане за обявяване на нищожността му, евентуално-отмяната му, като нищожен.

Релевираните основания за оспорване са за нищожност, неспазване на установената форма, и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.1, т.3 и т.4 АПК. Осъществяването им е аргументирано с доводи за некомпетентност на органа, издал акта и липса на изложени фактически и правни основания за издаването му. Твърди се още, че са налице предпоставките на § 8, вр. § 6, ал.2 и ал.4 ПЗР на ЗУТ за допускането на поисканото от жалбоподателите изменение на ПР. В случая действащият РП не бил приложен в преклузивния срок по § 6, ал.2 и ал.4 ПЗР на ЗУТ. РП по силата на който към съсобствения имот на жалбоподателите били предадени части от съседен имот- частна общинска собственост следвало да се счита за неприложен.

Ответникът-главният архитект на Район „П.“-Столична община не се представлява в о.с.з. и не изразява становище по жалбата.

Жалбоподателите, чрез процесуалния си представител-адв.Г., поддържат жалбата и молят за уважаването ѝ, както и за присъждането на направените за производството

разноски. Допълнителни /извън изложените в жалбата/ съображения за основателност на жалбата се излагат в депозираната по делото на 16.04.2021 г. писмена защита. В нея се твърди, че искането на жалбоподателите, по което е постановен оспорения акт, било по чл.134, ал.2, т.2, вр.т.6 ЗУТ за разрешаване на основание чл.135, ал.3 ЗУТ изработване на проект за изменение на ПУП-ПР за УПИ VI-1506, кв.125 по действащия ПР на [населено място], одобрен със Заповед №РД-09-129/21.05.1991 г. и Заповед №РД-09-463/10.11.1992 г., изразяваща се в урегулирането на имота по имотни граници и произтичащото от това изменение на уличната регулация по о.т.187-188.189 и 190, както и разделянето му на два самостоятелни УПИ, в съотв. с правата на собственост, в т.ч. и индивидуалната собственост на съществуващите в имота сгради, с оглед осъществяването на доброволна делба, съгласно представената скица-мотивирано предложение и техническо задание. Въз основа на заключението на вещото лице се твърди, че е безспорно е установено по делото, че границите на имота на жалбоподателите-ПИ с идентификатор 44063.6225.1506 / в съответствие с правата им на собственост / по действащата към релевантния момент КК, съгл. изменението, одобрено със Заповед №18-1874/20.02.2019 г.- не съответства на границите на УПИ за този имот по действащия ПР на [населено място], одобрен със Заповед №РД-09-129/21.05.1991 г. и Заповед №РД-09-463/10.11.1992 г., чието изменение е поискано с процесното заявление. Затова е приложима нормата на чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ, предвиждаща, че влезлият в сила ПУП се изменя, когато са налице одобрено по надлежния ред изменение на кад.план, респ. когато се одобри или измени КК в урегулирана територия, в резултат на което имотните граници на ПИ не съвпадат с регулационните или с установена непълнота или грешка в КК, използвана като основание за изработване на ПУП. Целта на изменението на ПУП-ПР е привеждане на регулационните граници в съответствие с имотните. Не съществувала и законова пречка двете поискани изменения на ПР-за привеждане в съответствие на имотните граници с регулационните линии и заедно с това разделяне на собствения на жалбоподателите УПИ в два нови самостоятелни УПИ- да бъдат извършени в рамките на едно административно производство. По отношение на отказа, в частта му, касаеща исканото разрешение на изработване на ПУП-ИПУР на [населено място], кв.25 в участъка между о.т.199-188-187, с цел привеждане на регулационната граница на УПИ VI-1506 по имотната граница на ПИ 44063.6225.1506, административният орган не бил изложил никакви фактически и правни съображения, което обуславяло отмяната му на това основание. В тази му част, поисканото от жалбоподателите изменение било с цел привеждането на регулационната граница на УПИ VI-1506 по имотната граница на ПИ с идентификатор 44063.6225.1506. На практика отказът в тази му част, бил мотивиран с неуредени регулационни сметки. Именно това обстоятелство-неуредените регулационни сметки, обуславяло обаче твърдението на жалбоподателите, че е осъществена хипотезата на § 6, ал.2 ПЗР на ЗУТ и регулацията, по силата на която към имота на жалбоподателите били предадени части от съседен имот-частна общинска собственост и респ. създаването на съсобственост в новообразуания парцел-§ 8, вр.§ 6, ал.2 и ал.4 ПЗР на ЗУТ. Последницата от това била отпадането на отчуждителното действие на този влязъл в сила, но неприложен ПР. Поради това административният орган не само нямал право да откаже исканото изменение, а следвало и служебно да приложи § 8, вр.§ 6, ал.2 и ал.4 от ПЗР на ЗУТ. Във връзка с последното, твърди, че заключението на вещото лице, в частта му относно прилагането или неприлагането на ПР от 1991 г., ЧИПР от 1992 г. и

отменения предходен РП от 1965 г., по последния от който жалбоподателите били придобили собственически права и по който са уреждани сметки по регулация, не следвало да се кредитира. Твърди, че това е правен въпрос, а прилагането на регулацията зависело единствено от това дали възникналите сметки са уредени, т.е. регулационните граници са станали имотни, а не от това дали в последващия план границите са променени. Неотносимо към този въпрос било и обстоятелството дали материализираните на място граници съответстват или не с регулационните такива, в случай, че те се различават от действителните граници съобразно притежаваните собственически права. По тези съображения се иска оспорения акт да бъде отменен, а преписката да бъде върната за ново произнасяне по искането със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона в определен от съда срок, като при неизпълнение-на ответника да бъде наложена глоба в размер на 500 лева седмично.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр.чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл.146 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

1. Н.акт №72, т.Х, дело №1162/1970 г. за собственост на недвижим имот по давност на нотариус при СНС легитимира Г. К. Д. като собственик на дворно място с площ от 1179 кв. м., от които 937 кв.м., включени като основа на парцел VI, кв.125 по плана на Горни Л.-С., като целият парцел е с площ от 940 кв.м., с неуредени по регулация за 3 кв.м., т.к. останалата част до 1179 кв.м. се отчуждава за съседни парцели и улица.

2. В съотв. с Н.акт за дарение на недвижим имот №133, т.XVII, дело №2936/86 г. на н-с при СРС, Г. К. Д. е прехвърлил същия имот на В. Г. В. и Л. Г. Ш..

3. По силата на съдебно утвърдена спогодба в делбено производство по гр.д. №563/1990 г. на СРС, имотът е поставен в дял на Л. Г. Ш. и Н. Г..

4. Видно от Удостоверение за наследници №100161/07.02.2011 г. на Район „П.“-СО, Л. Г. Ш. е починала на 29.10.2010 г., а нейни наследници по закон са А. Б. Ш. и Г. Б. Ш., т.е. същите са станали собственици по наследствено правоприемство на една втора ид.част от имота. В съотв.с Удостоверение за наследници №РСЦ18-УГ01-5120/13.08.18 г., Н. Г. К. е починала на 06.08.2018 г., а неин наследник по закон е З. Г. К.-Д., която е станала собственик на другата една втора ид.ч. от същия имот .

5. Следователно имотът по силата на наследствено правоприемство процесният имот е станал съсобствен между жалбоподателите в съдебното производство А. Б. Ш., Г. Б. Ш. и З. Г. К.. Същите не разполагат с нот. акт, който ги легитимира пряко като собственици на процесния имот. Последното е и ненужно, тъй като за целите на административното и на съдебното административното производство те се легитимират надлежно като собственици с нот.акт на праводателя Г. Д., съдебно утвърдената спогодба и удостоверенията за наследници / посочени по-горе в т.2-4г./

6. А. Б. Ш., Г. Б. Ш. и З. Г. К. са подали на 05.11.19 г. заявление до гл.архитект на Район „П.“-Столична община, с което са поискали на основание § 8, ал.2, т.2 от ДР на ЗУТ да бъде допусната процедура по изменение на ПР на [населено място] за УПИ VI-1506, кв.125, като същият се урегулира по имотните му граници-границите на ПИ с идент.44063.6225.1506 по КК, одобрен със Заповед №РД-18-46/18.08.2011 г. на изп.директор на АГКК, изм. по отношение на процесния имот със Заповед №

18-1874/20.02.2019 г.

7. Във връзка с подаденото от тях заявление същите са уведомени с Писмо изх.№ Писмо изх.№РПН19-ГР94-4190/1/ от 14.11.19 г. от гл. архитект на Район „П.“-СО, че образуваната по заявлението преписка ще бъде разгледана, след представянето на искане от всички заинтересовани собственици по документ за собственост, относим към конкретния имот.

8. В изпълнение на указанията, дадени с писмото от 14.11.19, със Заявление №РПН19-ГП94-4190/ 2/ от 27.11.2019 г., заявителите са се позовали на посочените по-горе документи за собственост /т.2-т.4/ и са изложили, че те са единствени собственици на процесния имот.

9. С ново писмо от 12.12.2019 г. на гл.архитект на Район „П.“ на заявителите е дадено ново указание, този път да докажат законността на сграда с идентификатор 44063.6225.1506.1, както и да се коригира КР по отношение на сгради с идентификатори 44063.6225.1506.1 и 44063.6225.1506.2 по КК и КР на [населено място], като този път в писмото се съдържа разпореждане, че до изпълнение на даденото с него указание, преписката остава без движение. Не е указан срок за изпълнение на указанието.

10. Със Заявление №РПН19-ГП94-4190/ 4/ от 03.08.2020 г. /л.26 от делото/, във връзка с писмото от на гл.архитект от 12.12.2019 г., заявителите са приложили строителна документация отн. сграда с идентификатор 44063.6225.1506.1, а по отношение данните в КР са изложили, че в КРНИ са заличени вписаните собственици, т.е. по отношение на ПИ с идент. 44063.6225.1506 и сгради с идент. 44063.6225.1506.1 и 44063.6225.1506.2 и вече в КР няма данни за собственици, т.к. заявителите не могат вписани като такива поради липса на нот.акт, който пряко ги легитимира като собственици. Същото е видно от приложените към заявлението скици на СлГКК-С. от 21.07.20 г. Със заявлението е внесено и ново коригирано мотивирано предложение, с оглед промяна в инвестиционните намерения на заявителите. В тази връзка изрично е изложено, че се иска „допускане на изменение на ПР на УПИ VI-1506 от кв.125 по РП на [населено място], одобрен със Заповед №РД-09-129/21.05.1991 г. и Заповед №РД-09-463/10.1.1992 г., изразяваща се в урегулирането на имота / УПИ VI-1506, бел. на съдията/ по имотни граници и обособяването на два нови УПИ от разделянето на УПИ VI-1506, съобразно правата на заявителите за извършването на делба помежду им.“ Изрично е заявено и това, че внесеното първоначално искане не се поддържа.

11. Предвид изразената недвусмислено воля, конкретизираният предмет на административното производство обхваща две искания за допускане изработването на проект за изменение на ПР, а именно:

- за урегулиране на УПИ VI-1506 по имотните му граници-по границите на ПИ с идент. 44063.6225.1506 по КК;

- за разделянето на урегулирания по имотни граници УПИ VI-1506 в два самостоятелни УПИ, с еднаква площ-по 470 кв.м., като УПИ VI-1506 и УПИ XVIII-1506 /видно от приложеното мотивирано предложение-л.27/

12. Видно от Протокол №30/25.08.2020 г., т.13 на РЕСУТ при Район „П.“, искането е възприето правилно, но не направена правна квалификация-не е посочено правното основание на което се иска изменение на ПР, съотв. на процесната процедура, образувана по искане на собствениците за изменение на ПР. Решението на РЕСУТ, е че двете искания не могат да бъдат удовлетворени:

-по отношение на първото искане за урегулиране на УПИ VI-1506 по имотните му

граница-по границите на ПИ с идент. 44063.6225.1506 по КК е посочено, че „искането за промяна на уличната регулация в участъка о.т.187-о.т.188-о.т.190 с цел провеждане на регулационната граница на УПИ VI-1506 по границата на ПИ с идент.44063.6225.1506 по ККР на [населено място], същото не може да бъде удовлетворено“;

- по отношение на второто искане за разделянето на урегулирания по имотни граници УПИ VI-1506 в два самостоятелни УПИ, с еднаква площ-по 470 кв.м., като УПИ VI-1506 и УПИ XVIII-1506 е посочено, че „за допускане разделянето на УПИ VI-1506, следва да се уредят сметките със Столична община за придаваемите се части от ПИ с идент. 44063.6225.4258 / улица-л.21, л.31, л.33, л.35, бел. на съдията/ по ККР на [населено място].

13. По заявлението в Писмо изх.№РПН19-ГР94-4190/5/ от 15.09.2020 г. гл. архитект на Район „П.“ възпроизвел решението на РЕСУТ. В писмото, с характера на отказ изрично е посочено, че то е по последното заявление на жалбоподателите- Заявление №РПН19-ГП94-4190/ 4/ от 03.08.2020 г. Писмото е получено от пълномощника на жалбоподателите-адв.Г. на 18.09.20 г., а жалбата до съда е подадена чрез ответника на 02.10.2020 г.

14. Със Заповед СОА 17-РД09-622/19.06.2017 г., т.6.6.2. на осн. § 1, ал.3 от ДР на ЗУТ кметът на СО е делегирал правомощието си по чл.135, ал.3 ЗУТ за издаването на заповед, с която разрешава или отказва да се изработи проект за изменение на плана по искане на лицата по чл.131 ЗУТ на главните архитекти на райони в СО.

15. За изясняването на спора от фактическа страна по делото е допуснато извършването на СТЕ. Видно от приетото по нея заключение на вещото лице, което съдът кредитира като компетентно, обосновано и неоспорено от страните, първият РП, в обхвата на който попада имотът на жалбоподателите, е РП на [населено място], одобрен с Указ № 311/14.06.1930 г. и Заповед № 1878/20.06.1930 г. В кадастралната основа на този план имотът на жалбоподателите е нанесен с пл. № 104 в кв. 52 и за него е отреден парцел IV-104, като имот пл.№104 е с площ от около 1385 кв., а парцел IV-104 е с площ около 1200 кв.м.

Регулацията от 1930 г. не е приложена по отношение на парцел IV-104 от кв. 52, видно от отразяването на имота в следващия кадастрален план /КП/ от 1957 г., в който същият е нанесен с пл. № 1251 в кад. лист 10, с площ 1179 кв. м. по Н..акт №72, т.Х, дело №1162/1970 г. и 1216 кв. м по цифров модел /ЦМ/. Кадастралните граници на имот пл. № 1251 не съответстват на регулационните линии на парцел IV104 от кв. 52 по РП от 1930 г. Върху основата на КП от 1957 г. е изработен РП [населено място], одобрен със Заповед № 237/18.08.1965 г., съгласно който за имот пл. № 1251 е отреден парцел VI-1251 в кв. 125. Парцелът съдържа 940 кв. м. по първичния документ за собственост на жалбоподателите / Н..акт №72, т.Х, дело №1162/1970 г./, от които 937 кв. м са включени като основа от имот пл. № 1251 и 3 кв. м се придават от имот без пл. номер /улица/. Останалата част от имот пл. № 1251 до пълния му размер се отчуждава за съседните парцели V-125 и VII- 1252, и за улици по осови точки 335 - 336 и по осови точки 336 - 466.

За отчужденото от имот пл. № 1251 и придадено към парцел VII-1252 място е съставен Нотариален акт по регулация № 143, том I, дело № 126/1985 г. за 84 кв. м, цената за които е платена по квитанция № 031220 от 23.03.1984 г. За останалите отчуждаеми места от имот пл. № 1251 съгласно РП от 1965 г. не се установяват доказателства за уредени сметки. За придаваемото място към парцел VI-1251 от 3 кв.

м. сметките не са уредени. При тези данни ВЛ Б. обуславя извод, че регулацията от 1965 г. не е приложена по отношение на парцел VI-1251, кв. 125. Това се вижда и от отразяването на имота в следващия КП от 1981 г., а именно като имот пл. № 1506 от кад. лист Г-11-9-А, с площ около 1165 кв. м. Кадастралните граници на имот пл. № 1506 не съответстват на регулационните линии на парцел VI-1251 от кв. 125 по РП от 1965 г.

Върху основата на КП от 1981 г. е изработен сега действащия РП на [населено място], одобрен със Заповед № РД-09-129/21.05.1991 г., съгласно който за имот пл. № 1506 е отреден парцел VI-1506, кв. 125. Според първоначалната редакция на РП парцелът съдържа 982 кв. м, от които около 974 кв. м. са включени като основа от имот пл. № 1506 и около 8 кв. м. се придават от улица. Останалата площ до пълния размер на имот пл. № 1506 попада в парцел VII-1507 от кв. 125.

За парцел VI-1506 в кв. 125 са одобрени следните изменения:

-Със Заповед № РД-09-463/10.11.1992 г. по т. 2 е одобрено изменение на дворищно-регулационната линия между парцели VI-1506 и VII-1507, като същата е поставена в съответствие с дворищно-регулационната линия между парцели VI-1251 и VII-1252 по отменения РП от 1965 г. В резултат от изменението площта на парцел VI-1506 нараства на 1039 кв. м, каквато е и към настоящия момент.

С т. 1 от същата заповед е одобрено попълване на кадастралната основа с имот пл. № 1506 „по кафявите линии, цифри така както е показано на приложената скица“, което в действителност обаче не е показано на скицата към заповедта. По тази причина в РП е отразено само изменението на дворищно-регулационната линия, а в кадастралната основа не е попълнен нов имот пл. № 1506.

- Със Заповед № РД-09-440/08.11.2000 г. е одобрено попълване на вярната имотна граница за имот пл. № 1506, кв. 125 и образуването на нови имоти с пл. №№ 1506 и 2673. В резултат на това от площта на имот пл. № 1506 се редуцира на 972 кв. м.

Вещото лице сочи, че от техническа гледна точка регулацията е приложена, когато одобрените регулационни линии се нанесат в кадастралния план /карта/ като имотни граници. Изменението, одобрено със Заповед № РД-09-463/10.11.1992 г., е имало за цел изпълнение именно на горното условие, но поради несъответствие на текста на заповедта с придружаващата я графична част, същата не е изпълнена в цялост, респективно границата на имот пл. № 1506 с имот пл. № 1507 от юг не е нанесена в кадастралната основа в съответствие с изменената граница между парцели VI-1506 и VII-1507. Поради това вещото лице дава заключение, че по отношение на имота на жалбоподателите регулацията, одобрена със Заповеди № РД-09-129/21.05.1991 г. и № РД-09-463/10.11.1992 г., е приложена частично. Това се потвърждавало и от извършеното заснемане във връзка с изменението на КК през 2019 г., като заснетите граници в по-голямата си част съответствали на регулационните линии, одобрени с цитираните заповеди, като недопустими несъответствия били налице в частите, заштриховани със сини успоредни линии в Скицата-Приложение №6 към заключението В Скицата-Приложение №6 към заключението, която е извадка от актуалната КК на [населено място], с черен цвят са нанесени действащите регулационни линии за УПИ VI-1506 и съседните УПИ, с червен цвят са отразени линиите на уличната регулация и номерата на кварталите и със син цвят- вътрешните рег.

линии, номерата на УПИ и линиите на бордюрите, а съществуващите на място материализирани граници са отразени със зелен цвят. Имот с идентификатор 44063.6225.1506 е зацрихован плътно с жълт цвят; частите с недопустими несъвпадения между регулационните граници на УПИ VI-1506 и действителните имотни граници са зацриховани със сини успоредни линии. Мотивираното предложение на жалбоподателите, с което е сезиран ответника предвижда изменение на действащия план за регулация, както по отношение на уличната регулационна линия с прилежащата [улица]-189, така и по отношение на вътрешната регулационна линия с УПИ IV-1505 /от запад/, с цел да се поставят в съответствие с кадастралните граници на имот с идентификатор 44063.6225.1506, съгласно последното изменение на КК със Заповед №18-1874 от 20.022019 г. /л.135, гръб и л.20 от делото/, които от своя страна отговарят на рег. граници на парцел VI-1251 по РП от 1965 г. Освен това с предложението се цели разделяне на УПИ VI-1506 и създаване на два нови, равни по площ УПИ.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който може да бъде съдебно оспорен и от лица, легитимирани да го направят /л.147, ал.1 АПК/. По характера си, оспореното писмо представлява заповед по смисъла на чл.135, ал.3 ЗУТ за отказ да се допусне изработването на проект за изменение на ПР. Жалбата до съда е подадена чрез ответника в 14-дневен срок, а отделно от това, приложим е удължения 2-месечен срок по чл.140, ал.1 АПК, вр.чл.219, ал.3 ЗУТ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Оспореният отказ, обективиран в процесното писмо е издаден в процедура по чл.135, ал.1 ЗУТ- по искане на собствениците, макар това правно основание да не посочено в него или в друг документ по адм.преписка. Компетентността на гл.архитект на Район „П.“-СО произтича от чл.135, ал.1 ЗУТ и Заповед СОА 17-РД09-622/19.06.2017 г., т.6.6.2., изд. на осн. § 1, ал.3 от ДР на ЗУТ, с която кметът на СО е делегирал правомощието си по чл.135, ал.3 ЗУТ за издаването заповед, с която разрешава или отказва да се изработи проект за изменение на плана по искане на лицата по чл.131 ЗУТ на главните архитекти на райони в СО.

При издаването му обаче са допуснати съществени нарушения на установената форма и на административнопроизводствените правила-чл.146, т.2 и т.3 АП, които обуславят отмяната му.

Същественият порок с установената форма не е свързан с липсата на наименование на акта и на указание за възможността да бъде оспорен пред съд и срока за това. Същественият порок е липсата на дадена правна квалификация на искането, с което е сезиран органа и излагането на релевантни фактически съображения по него.

С последното подадено заявление-Заявление №РПН19-ГП94-4190/ 4/ от 03.08.2020 г., на което се позовава и органът в оспорения акт, заявителите са внесли ново коригирано мотивирано предложение, с оглед промяна в инвестиционните им намерения. В тази връзка, както съдът вече посочи, те

изрично са заявили, че искат „ допускане на изменение на ПР на УПИ VI-1506 от кв.125 по РП на [населено място], одобрен със Заповед №РД-09-129/21.05.1991 г. и Заповед №РД-09-463/10.1.1992 г., изразяваща се в урегулирането на имота / УПИ VI-1506, бел. на съдията/ по имотни граници и обособяването на два нови УПИ от разделянето на УПИ VI-1506, съобразно правата на заявителите за извършването на делба помежду им. “ Изрично е заявено и това, че внесеното първоначално искане не се поддържа.

Предвид изразената недвусмислено воля, конкретизираният предмет на административното производство обхваща две искания за допускане изработването на проект за изменение на ПР, а именно:

- за урегулиране на УПИ VI-1506 по имотните му граници-по границите на ПИ с идент. 44063.6225.1506 по КК;

- за разделянето на урегулирания по имотни граници УПИ VI-1506 в два самостоятелни УПИ, с еднаква площ-по 470 кв.м., като УПИ VI-1506 и УПИ XVIII-1506 /видно от приложеното мотивирано предложение-л.27/.

Макар и в Заявление №РПН19-ГП94-4190/ 4/ от 03.08.2020 г. от заявителите да не е дадена правна квалификация, а и тя не е дължима от тях, а от решаващия административното производство орган-гл.архитект на Район „П.“-СО, иразената от тях воля категорично сочи:

- по отношение на първото искане, предмет на адм.производство, чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ, съгл. който „Влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, освен на основание по ал. 1, и когато: при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план“;

- по отношение на второто искане, чл.134, ал.2, т.6 ЗУТ, съгл. който „Влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, освен на основание по ал. 1, и когато: има съгласие на всички собственици на имоти по чл. 131, ал. 2, т. 1 /имотите - предмет на самия план/, както и на носителите на ограничени вещни права върху тях, и на концесионерите;

Видно от Протокол №30/25.08.2020 г., т.13 на РЕСУТ при Район „П.“, искането е възприето правилно, но също не е дадена правната му квалификация-не е посочено правното основание на което се иска изменение на ПР, съотв. на процесната процедура, образувана по искане на собствениците за изменение на ПР-чл.135, ал.1 ЗУТ .

Решението на РЕСУТ е, че и двете искания не могат да бъдат удовлетворени, като единственото изложено съображение, че „за допускане разделянето на УПИ VI-1506, следва да се уредят сметките със Столична община за придаваемите се части от ПИ с идент. 44063.6225.4258 / улица-л.21, л.31, л.33, л.35, бел. на съдията/ по КККР на [населено място].

Изложеното съображение е неотнормируемо към приложимото правно основание по отношение на първото искане по заявлението-чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ, съгл. който „Влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, освен на основание по ал. 1, и когато: при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е

установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план.

Основание за изменението на регулацията по чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ е изменението на КК. Независимо дали това изменение е съобразено с чл. 53, ал. 2 ЗКИР / в редакц. ДВ, бр. 34 от 2000 г., в сила от 1.01.2001 г., сега чл.54, ал.2 ЗКИР/, ако кадастралното изменение е влязло в сила, регулацията следва да бъде изменена в съответствие с чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ. Нова нейна промяна може да стане след решаването на спора за собственост по исков ред и ново изменение на кадастъра. /Решение № 8178 от 7.06.2012 г. на ВАС по адм. д. № 3246/2012 г., II о., докладчик председателят Г. А./.

Изменението на основание чл.134, ал.2, т.2 изисква регулационните линии да съвпадат с изменените граници на имота по КК, което одобрено със Заповед №18-1874 от 20.022019 г. в случая. /Решение № 14696 от 29.11.2018 г. на ВАС по адм. д. № 4446/2018 г., II о., докладчик съдията Е. К.; Решение № 5933 от 22.05.2015 г. на ВАС по адм. д. № 4152/2015 г., II о., докладчик съдията А. А.; Решение № 6466 от 30.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12872/2018 г., II о. и др./

Следователно липсата на посочено правно основание на искането, освен че е съществено изискване за форма, е довело и до липсата на излагане на надлежни фактически съображения от органа.

Отделно от това е довело и до неизясняването на основния въпрос за допускането изработването на проект за исканото изменение на ПР, а именно влязла ли е в сила Заповед №18-1874 от 20.022019 г., с която е изменена КК по отношение на процесния имот. По делото е безспорно между страните, а се установи и от заключението на вещото лице, че мотивираното предложение на жалбоподателите, с което е сезиран ответника, предвижда изменение на действащия план за регулация, както по отношение на уличната регулационна линия с прилежащата [улица]-189, така и по отношение на вътрешната регулационна линия с УПИ IV-1505 /от запад/, с цел същите да се поставят в съответствие с кадастралните граници на имот с идентификатор 44063.6225.1506, съгласно последното изменение на КК със Заповед №18-1874 от 20.022019 г. /л.135, гръб и л.20 от делото/.

Неизясняването на този въпрос е съществено процесуално нарушение, допуснато в административното производство. Целта на съдебното производство е да провери осъществени ли са релевантните за административното производство факти и субсумират ли те приложеното спрямо тях правно основание. Важно е да се припомни, че мотивите на даден акт трябва да бъдат предоставени на заинтересованото от този акт лице, преди то да подаде жалба срещу този акт, и неспазването на изискването за мотивиране не може да бъде изправено от факта, че заинтересованото лице се запознава с мотивите на акта в хода на производството пред съда. Възможността даден орган да се позове на допълнителни мотиви с цел да допълни изложените в обжалвания акт или да замести липсващите такива би накърнило правото на защита на заинтересованото лице и в частност- правото му на ефективна съдебна защита, както и принципа за равнопоставеност на страните пред съда /жалбоподателят и органа, издател на акта/. Действително напълно допустимо е мотивите за издаването на акта да се съдържат в отделен документ, подготвящ неговото издаване или дори, но най-късно в съпроводителното

писмо, с което жалбата се изпраща за разглеждане в съда- Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд, което в случая обаче несъмнено не е налице. Целта на мотивите е да се разкрият съображенията, по които е издаден административния акт, което от една страна дава възможност на съда да упражни ефективен съдебен контрол върху законосъобразността на акта, а от друга осигурява на страните - адресати или заинтересовани от него своевременно да организират защитата си. По въпроса за мотивите на административните актове може да се посочи още и т. 7 от Постановление на Пленума на Върховния съд № 4 от 22.09.1976 г. Недопустимо е липсата на мотиви да бъде попълвана от съда.

Допуснатите съществени нарушения на установената форма и административнопроизводствените правила обуславят отмяната на акта на основанията по чл.146, т.3 и т.4 АПК.

Изложеното е напълно относимо и към второто искане по заявлението- за допускане изработването на проект за изменение на ПР чрез разделянето на основание чл.134, ал.2, т.6 ЗУТ на урегулирания по имотни граници УПИ VI-1506 в два самостоятелни УПИ, с еднаква площ-по 470 кв.м., като УПИ VI-1506 и УПИ XVIII-1506. Допълнително съдът сочи само, че няма пречка, двете искания да бъдат разгледани заедно в обща процедура.

По изложените съображения, оспорения акт се отменя и делото като преписка се връща на ответника за ново произнасяне в 1-месечен срок от влизане в сила на съдебното решение, при съобразяване с указанията по приложението на закона, дадени в мотивите към него.

Само за сведение на жалбоподателите, съдът сочи, че на ответника действително може да бъде наложена глоба, но това може да стане само ако последва неизпълнение на съдебното решение и в ново и различно съдебно производство, образувано по тяхно искане.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, своевременно отправеното искане за присъждане на разноски е основателно и следва да бъде уважено за доказвания им размер от 430 лева общо, от които 30 лева-заплатена държавна такса от тримата жалбоподатели и 400 лева-заплатено възнаграждение за вещо лице. За осъществената адвокатска защита на жалбоподателите не са представени доказателства за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, АССГ, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на А. Б. Ш., Г. Б. Ш. и З. Г. К.-Д., отказ на главния архитект на Район „П.“-Столична община, обективизиран Писмо изх.№РПН19-ГР94-4190/5/ от 15.09.2020 г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на главния архитект на Район

„П.“-Столична община за ново произнасяне по Заявление №РПН19-ГП94-4190/4/ от 03.08.2020 г. по регистъра на Район „П.“-Столична община в 1-месечен срок от влизане в сила на съдебното решение, при съобразяване с указанията по приложението на закона, дадени в мотивите към него.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. Б. Ш., Г. Б. Ш. и З. Г. К.-Д. сумата в размер на 430 /четирисотин и тридесет/ лева, разноски за първоинстанционното съдебно производство.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд-София град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: